

מלאכתי, שהרי אברהם עמד שם במקומי. וישמר משמרתי - במדה זו קיתה מלאכתי, שאני מזוכה את העולם כולו, ואפלוי נתנו אמי מזוכה אתם. ועוד משבים ומביאם לבכם לעשות רצון אביהם. כל זה עשה אברהם, וככתוב (שם כא) ויטע אשל אברהם, ובאר שבע. סדר לחמו ומיימו באי עולם, והיה מזוכה לכל מדבר על לבם: למי אתם עובדים? עבדו את ה' אלהי השמים והארץ! והיה דורש להם, עד שהי באים ושבים.

ומניין לנו שאף החיבים היה מזוכה? שנאמר (שם י"ח) המכפה אני מאברהם, ואברהם היה יוהה וגומר. אלא אוכחו שיבקש עליהם רוחמים ויזכה. וכי אפשר לומר מר שליא ידע הקדוש ברוך הוא שליא יכול להנצל? אלא זכותו קאמר. מכאן אמרו בא ליטהר מסיעין אותו. בא ליטמא פותחין לו מי פותחין לו, אוטן הפתוחים תמיד. מצותי חקוצתי ותורוצתי, אמר, הוαι ולא חפצתי בה, אשר מר מצותיה. מה זה תורומי? אלא אפלו הוראות ופלפלים שמורים למעלה הוא ידען ופלפל וקימם.

ומה זה שם רועה אבן ישראל? הגוי אומר, אדק העליון. ומהו האור גדול האפון? והינו סחרת. והאבן שדרה למטה הימנה נקרת דר, ומה הוא? מידו לו, הינו חמש אצבעות של יד ימין: ע"כ מההשומות.

ויהי ערב ויהי בקר يوم אחד. ויהי ערב - מצד החשך. ויהי בקר - מצד האור. ומתחם שם משתפפים באחד, כתוב יום אחד. רבבי יהוה אמר, מה הטעם בכל יום ויום פתוח ויהי

עמד שם במקומי. וישמור משמרתי, במדה זו הייתה מלאכתי שאני מזוכה את העולם כולו והוא פילו נתחיבו, אני מזוכה אתם. משיבם ומביאם לבכם לעשות רצון אביהם. כל זה עשה אברהם וכתיב בראשית כ"א) ויטע אשל בבאר שבע. סייר לחמו ומדבר על לבם, למי בא עולם והיה מזוכה ומדבר על לבם, למי אתם עובדים, עבדו את יי אלהי השמים והארץ. והיה דורש להם, עד שהיו בהם ושבים.

ימליך שאף החיבים היה מזוכה, שנאמר המכפה אני מאברהם ואברהם היה יהה וגוי. אלא אוכחו שיבקש עליהם רוחמים ויזכה. וכי אפשר לו מר שלא ידע הקדוש ברוך הוא שלא יכול להנצל. אלא זכותו קאמר. מכאן אמרו בא ליטהר מסיעין אותו. בא ליטמא פותחין לו מי פותחין לו, אוטן הפתוחים תמיד. מצותי חקוצתי ותורוצתי, אמר, הוαι ולא חפצתי בה, אשר מר מצותיה. מי תורוצתי, אלא אפילו הוראות לפולטים שמורים למעלה, הוא ידען ופלפל וקימם.

ימאי משם רועה אבן ישראל, הוי אומר, אדק העליון. ומאי האור הגדול האפון, הינו סחרת. והאבן שדרה למטה הימנה נקרת דר, ומאי הוא מיד לו, הינו חמש אצבעות של יד ימין: (עד כאן מההשומות) יהי ערב ויהי בקר יום אחד. ויהי ערב מסטרא דחשך, ויהי בקר מסטרא דאור, ומגו דאנון משתקפני בחדר פהיב יום אחד. רבבי יהודה אמר מי טעם בא כל יומא ויומא כתיב ויהי ערב ויהי בקר. למנדע דהא לית יום בלא לילה ולית